

گزارشی کوتاهی از مراسم روز جهانی کودک

در پارک لاله در پارک لاله و متن سخنرانی افسانه عظیم زاده

عضو جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان

سایت شورا

پانزدهم مهرماه هشتاد و پنج

بعد از ظهر روز جمعه مورخه ۱۳۸۵/۷/۱۴ محل آمفی تئاتر رو باز پارک لاله شاهد گردهمایی بزرگی در دفاع از حقوق انسانی کودکان بود.

این مراسم که به مناسبت روز جهانی کودک برگزار می گردید در ساعت ۱۴/۳۰ از درب غربی پارک لاله با راهپیمایی جمعیت کثیری از کودکان کار و فعالین حقوق کودک با در دست داشتن پلاکاردهایی با مضمون دفاع از حقوق کودکان به سمت محل آمفی تئاتر رو باز این پارک شروع شد. بدنبال این راهپیمایی و تجمع آنان در محل آمفی تئاتر، مراسم با اعلام برنامه توسط خانم ستاره بهرننگ یکی از اعضای جمعیت و اجرای سرود توسط کودکان کار آغاز گردید. برنامه های این مراسم که با استقبال پر شور جمعیت حاضر روبرو شد به شرح زیر بود:

اجرای سرود در حین شروع مراسم و ادامه آن توسط کودکان کار- اجرای تئاتر با کارگردانی علی بنی هاشمی توسط گروه تئاتر جمعیت در رابطه با کار کودکان و آزار و اذیت آنها- قرائت دو داستان که توسط خود کودکان کار به نامهای پرویز غلامی و سلسله تاجیک نوشته شده بود- سخنرانی افسانه عظیم زاده یکی از اعضای جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان- اجرای موسیقی توسط گروه موسیقی متال armaiti

همچنین در این مراسم نمایشگاهی از عکسها، قصه ها و نقاشی های کودکان کار و برشورهایی در معرفی "جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان" و حقوق کودک بر پا شده بود که با استقبال گسترده شرکت کنندگان در مراسم مواجه گردید.

پخش قطعنامه جمعیت و جمع آوری امضا برای این قطعنامه در طوماری پارچه ای در طول مراسم و پایان آن از دیگر فعالیتهایی بود که در این گردهمایی صورت گرفت.

شرکت حدود دو هزار نفر در این مراسم و استقبال بی نظیر آنان از طرح مسئله حقوق کودکان، گواهی بود بر اراده و خواست همه اقشار مردم در پایان دادن به تبعیض بر علیه کودکان مهاجر، رفع ستم از کودکان کار و اولویت حق کودکان برای داشتن یک زندگی شاد و مرفه، بر هر مصلحتی اعم از نژاد، ملیت، مذهب، جایگاه خانوادگی و....

متن سخنرانی افسانه عظیم زاده عضو جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان در مراسم روز

جهانی کودک در پارک لاله تهران

من اول به کودکان حاضر در مراسم سلام میکنم، چون اولاً به دلیل کودک بودنشان مقدمند و دوم اینکه امروز روز آنان است و سلام به شما مهمانان بزرگسالی که با حضورتان در این مراسم نشان دادید که چقدر مسئله کار کودک و کودک کار برایتان اهمیت دارد، خوشامد میگویم به همه شما.

من افسانه عظیم زاده هستم یکی از داوطلبین فعال در جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان. حدود یکسال و نیم است که در پروژه جمعیت فعالیت میکنم و اساساً مسئله ای که مرا ترغیب به فعالیت در این جمعیت کرد وجود و حضور وسیع و گسترده کودکان کار در سطح جامعه بود. من مطمئن هستم که همه ما در طول روز چندین بار با این کودکان در سطح شهر برخورد میکنیم. کودکان کار و خیابان جزو بی حقوق ترین انسانهای جامعه هستند، مسئله ای که این بی حقوقی را فاجعه آمیزتر میکند اینست که کودکان کار به دلیل کودک بودنشان قادر به گرفتن حقشان نیستند. کودکان کار به دلیل حضورشان در کارگاهها، خیابانها و کارخانه ها در معرض انواع آسیبهای اجتماعی و بی حقوقی مطلق قرار میگیرند. یکی از پایه ای ترین حقی که این کودکان از آن محرومند، حق کودکانه زیستن است. حقی که بطور طبیعی هر کودکی که متولد میشود باید از آن برخوردار باشد. کودکانه زیستن به معنای بازی، زندگی در محیطی شاد، آرام و سالم و برخورداری از حمایت عاطفی و آموزش مناسب است و دقیقاً به دلیل این همه بی حقوقی در مورد کودکان است که روند رشد طبیعی و جسمانی و روانی آنها آسیبهای جدی می بیند و در نتیجه ی آسیبهایی که از این ناحیه به آنها تحمیل میشود در جامعه بعدها از آنها به عنوان بزهکار و بر هم زننده آرامش نام برده میشود، چرا؟

سوالی که در برابر ماست اینست که دلیل این همه بی حقوقی چیست، علت و منشا اصلی کودکان کار کدام است؟ این سوالی است که همه ما به جواب دو کلمه ای آن واقفیم: فقر اقتصادی. این پاسخ در عین سادگی و کوتاهش در بر دارنده مسائل بسیاری است، فقر اقتصادی مسئله ایست که تقریباً ۹۵ درصد از انسانهای کره زمین را که در جریان تولید ثروت دخیل هستند در بر میگیرد، انسانهایی که تمامی ثروت در دنیا را تولید میکنند نهایتاً سهم ناچیزی از ثروتی که خود تولید میکنند نصیبشان میشود، در عین حال این انسانها قربانیان اصلی سایر مسائل جامعه بشری از قبیل جنگ، تجاوز و مسائلی از این قبیل هستند که ۵ درصد باقیمانده جمعیت جهان برای افزایش سرمایه و ایجاد سودهای کلان به کار میگیرند.

کودکان کار و خیابان در خانواده هایی زندگی میکنند که از نظر اقتصادی در پایین ترین سطح قرار دارند و یا در خانواده های مهاجر به هر دلیلی از جمله جنگ که این نیز شامل شرایط بد اقتصادی میشود. معمولاً میگویند کودکان کار و خیابان بی سرپرست یا تک سرپرست هستند و به نوعی مقوله کار کودک را به نبود پدر یا مادری که تامین کننده نیازهای اولیه و اساسی کودک است مرتبط میکنند. ولی واقعیت این است که اکثر کودکان کار در خانواده هایی زندگی میکنند که هر دو والد حضور دارند ولی پدر و مادرها علیرغم تلاش بی امانشان برای تامین معیشت خانواده تقریباً نا کام هستند و در نتیجه کودک برای بر داشتن این بار سنگین و تامین نیازهای خود و خانواده اش به یاری آنها می شتابد و به صورت یک قربانی روانه بازار کار میشود. از اینرو اساساً شرایط نا بسامان اقتصادی و اجتماعی در اغلب کشورهای جهان عامل این مسئله و باز تولید کننده آن است.

با توجه به تمام این مسائل حذف کار کودک نیازمند تغییر بنیادی ساختار اقتصادی، اجتماعی موجود است اما تا آزمون تکلیف این کودکان چیست؟ کودکانی که هم اکنون در محیطهای کار هستند و در معرض انواع آسیبهای جسمی و روحی قرار دارند.

واقعیت اینست که ما انسانها به دلیل ویژگی های فردی و اجتماعیمان نمیتوانیم نسبت به مسئله به این بزرگی و فاجعه آمیزی که در همه جای اجتماعی که در آن زندگی میکنیم ریشه دوانده است بی تفاوت باشیم و دقیقا از همین موضع است که جنبش جهانی مبارزه علیه کار کودک، مبارزه علیه بی حقوقی کودکان شکل گرفته است که یکی از دستاوردهای آن پیمان نامه جهانی حقوق کودک است. این پیمان نامه در نوامبر ۱۹۸۹ به تصویب رسید و همه کشورهای جهان به جز دو کشور آنرا پذیرفته اند و موظف هستند که تمام مواد مندرج در پیمان نامه را به اجرا در آورند. پیمان نامه جهانی حقوق کودک با وجود تمام کاستی ها و نقصها و ضعفهایی که دارد نقطه شروع مناسبی است برای بهتر کردن زندگی کودکان در همین شرایط نابسامان، تا آنها بتوانند خوب زندگی کردن را تجربه کنند. متأسفانه در ایران با وجودی که دولت جمهوری اسلامی پیمان نامه را پذیرفته است و آنرا مشروط امضا کرده است اما به دلیل نبود ضمانت اجرایی قوی و پیگیری مناسب برای اجرای بندهای پیمان نامه، کودکان در وضعیت بدی قرار دارند و روز بروز وضعیت آنان بدتر هم میشود. به عنوان مثال ماده ۲ پیمان نامه صریحا اعلام میکند که نباید بین کودکان هیچ تفاوتی قائل شد و کودکان از هر جنس، رنگ، نژاد و مذهبی که هستند با هم یکسانند و حقوقی برابر با یکدیگر دارند ولی در واقعیت کودکان مهاجر جزو بی حقوق ترین کودکان جامعه هستند و از ابتدائی ترین حقوق یک کودک مانند حق تحصیل در سیستم آموزش رسمی کشور، حق برخورداری از تسهیلات بهداشتی مناسب و همینطور بیمه تامین اجتماعی محروم هستند.

در مجموع میخواهم بگویم که در حال حاضر پیمان نامه تنها سند رسمی است که ما برای بهتر کردن زندگی کودکان داریم ولی کودکانی که در ایران زندگی میکنند به دلیل نبودن ضمانت اجرایی برای پیمان نامه از این دستاورد بزرگ جهانی بهره ای نمی برند. جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان با هدف محو کار کودک تاسیس شده است و یکی از برنامه های عملی آن فعال کردن علاقه مندان به مسائل حقوقی کودک در جهت تغییر قوانین و تغییر شرایط برای بهتر کردن شرایط زندگی کودکان است. جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان با ۵ نفر تاسیس شد و در حال حاضر حدود هفتصد نفر عضو دارد که ۵۰ نفر از آنها در جمعیت به طور مداوم و پیگیر فعالیت میکنند، تعدادی هم عضو حامی دارد. ما از همه شما دعوت میکنیم تا با پیوستن به این جنبش بزرگ جهانی و عضویت در جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان و یا تشکیل چنین نهادهایی در اعتراض به شرایط نا مساعد زندگی کودکان با ما همصدا شوید و به احقاق حقوق آنان کمک کنید. متشکرم

سایت شور۱۴/۷/۱۳۸۵